

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/270/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

120/2018. (V. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **I. r. panaszos** és **II. r. panaszos**¹ 2017. május 31-én előterjesztett **panaszát** a 2018. május 17-én – Dr. Kozma Ákos elnökhelyettes és Fráterné Dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Sz.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszosok a velük szemben 2017. május 28-án történt rendőri intézkedés és az azt megelőző rendőri intézkedés (segítségnyújtás) elmulasztása miatt 2017. május 31-én, elektronikus úton, az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) titkarsága felé terjesztették elő panaszukat. A Sz.-i Rendőrkapitányság 2017. június 7. napján a rendőri intézkedés ellen benyújtott panasz ügyében – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. §-ának (3) bekezdés b) pontja alapján – közigazgatási hatósági eljárást indított. Az I. és a II. r. panaszos a 2017. június 23-án történt meghallgatása alkalmával úgy nyilatkozott, hogy a panaszt a továbbiakban a Testület vizsgálja ki. A ... Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2017. június 28-ai keltezéssel továbbította a panaszt és a rendőrségi iratokat az ORFK Ellenőrzési Szolgálat vezetőjének. Az

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

ORFK Ellenőrzési Szolgálat 2017. június 30-ai keltezéssel továbbította az iratokat a Testülethez.

I.

1) a) A panaszbeadványban a panaszosok előzményként az alábbiakat adták elő. A panaszosok szomszédjában lakó család a panaszosok, a gyermekeik és az unokáik sérelmére több éven keresztül különböző cselekményeket hajtanak végre. Több példát említettek a panaszosok ezzel összefüggésben: leszorították őket gépjárművel az útról; amikor a panaszosok lánya elment az unokákkal, T. F. utánuk ment, és ki akarta rúgni az autójuk lámpáját. Amikor a panaszosok lánya ezt követően a férfi után ment a kocsmába, ott majdnem verekedés tört ki. A szomszéd kaput létesített a saját ingatlanjából a panaszosok ingatlanja irányába, amin rendszeresen átjár, és eltulajdonít dolgokat. A szomszéd megdobálja a panaszosok felújítása alatt álló ingatlanjának falát és a tetőt. A szomszédok a gyerekeiket arra buzdítják, hogy az utcán trágár szavakat kiabáljanak, és illetlen dolgokat mutogassanak a panaszosok irányába. Ez utóbbi miatt a panaszosok panaszt tettek a gyámhatóság felé. A Sz.-i Rendőrkapitányság egy ízben azt mondta, hogy az I. r. panaszos tanúi nem tanúk, mert nála dolgoznak, ezzel szemben a szomszédasszonyt elfogadták tanúként a férje tekintetében. Volt olyan eset, amikor a nagytestű kaukázusi kutyát a szomszédasszony az I. r. panaszosra uszította, és azt támadásra uszította. Ez utóbbi ügyet is „eltusolták”.

A panaszosok előadták továbbá, hogy panaszukat a T.-i Rendőrőrs és a T.-i Körzeti Megbízotti Iroda nem megfelelően kezeli, sokszor a szolgálatban levő rendőr nem veszi fel a telefont, a feljelentéseikkel nem foglalkoznak. Ezekkel kapcsolatban a panaszosok a Sz.-i Rendőrkapitányságon bejelentést tettek, de a helyzet nem változott, a szomszéd család tekintetében minden panaszt „eltusol” a rendőrség.

A Sz.-i Rendőrkapitányságon tett feljelentéseik – amelyeket több mint tíz eseménnyel kapcsolatban tettek – mind felelősségre vonás nélkül zárultak le, és annak lett a „végkifejlete” a 2017. május 28-án foganatosított rendőri intézkedés.

b) 2017. május 28. napján az esti órákban a panaszosok ingatlanára betört a szomszéd család, és a családfő az I. r. panaszost megütötte.

A II. r. panaszos a férje segítségére sietett, akit a szomszédasszony apja (V. I.) nagy erővel mellkason ütött. Ezt követően a szomszédasszony megtámadta a II. r. panaszost, hogy mentse a férjét. A szomszédasszonyt a II. r. panaszos a hajánál fogva megragadta, de az asszony a II. r. panaszos felkarját összezúzta, hogy ne tudjon az apja (V. I.) ütései ellen védekezni. Ekkor a szomszédasszony apja a II. r. panaszost úgy megragadta, hogy több helyen meghúzta a felkarját. A verekedés után az összes szomszéd kiszaladt a panaszosok ingatlanából.

A II. r. panaszos védekezésre képtelen állapotba került, a felkarja megsérült, amit később több öltéssel varrtak össze (kb. 20 nap múlva szedték ki a varratokat a mély kiterjedésű szakadás miatt). A bal kézfejét úgy összeverték, hogy nagy kiterjedésű (kb. alma nagyságú) véralfutás alakult ki nála. A II. r. panaszos sérülései olyan súlyosak voltak, hogy nem tud magáról gondoskodni, a panasz benyújtásának időpontjában is szúr a mellkasa, és két naponta kötözésre kellett járnia. Éjszakánként a félelemtől nem tud aludni, és több alkalommal éjszaka is dobálták a házukat. A szomszédok azóta is a gyerekeiket uszítják a panaszosok ellen.

A panaszosok elleni támadást követően a T. Rendőrőrsről kikerülő rendőr – akit a panaszosok beadványukban név szerint megjelöltek – nem állapított meg semmilyen bűncselekményt, illetve nem indított eljárást az ügyben. A II. r. panaszossal látelleletet nem készített, az I. r. panaszos arcát ért ütésről úgyszintén nem készült látellelet, pedig az arca bevérzett.

A II. r. panaszos telefonált lányának a velük történt események miatt, akik elmentek hozzájuk. Amikor az utcán közlekedtek, a panaszosok szomszédjainak rokonai és még 8-12 ember megfenyegette a panaszosokat és lányáikat is („apádnak most már el kell vágni a torkát az ukrán ismerőseimmel, és rá fogom gyújtani a házat is”), amire a panaszosok lánya visszaszólt („ne ugassál nekem”).

A panaszosok úgy érzik, ha a rendőrség megfelelően kezelte volna az évek alatt megtett panaszait, nem következett volna be az őket ért támadás.

2) A Testület munkatársa felhívta a panaszosok figyelmét, hogy egészítsék ki beadványukat, amelynek eleget tettek.

a) A panasz-kiegészítése szerint a panaszosok szomszédjai a haragos viszony következtében a gyermekeiket, a szomszéd gyerekeket, postást, és az utcában lakókat is a panaszosok ellen uszították. Odáig jutottak, hogy félve mentek haza. A szomszédok gyerekei az anyjuk biztatására, szidják a panaszosokat, ordíbalnak („a buzizástól elkezdve az anyázásig” mindent hallottak tőlük), és abból „sportot üznek”.

A panaszosok elmentek a gyámhatósághoz, és annak dolgozói látogatást tettek a szomszéd családnál, ami rövid időre megfékezte őket.

A panaszosok a házukon háromszor cserélték le a kisebbik tetőrészt, mert a dobálással összetörték a cserepeket, fél téglákat és minden féle követ dobáltak át. Emiatt a panaszosok feljelentést is tettek a rendőrségen.

A panasz-kiegészítés szerint a szomszéd által létesített kiskapu elé a panaszosok fa támfalat építettek, azt azonban rendszeresen kidöntötték és továbbra is átjártak hozzájuk. Amikor a panaszosok háza felújítás alatt volt, és észrevették, hogy sok minden eltűnt a telkükről a felújításra vett anyagból (pl. fa, cement, lambéria), a támfal szétverése miatt feljelentéssel éltek. A panaszosok azonban hiába neveztek meg tanúkat az ügyben, őket nem hallgatták ki, csak a szomszéd feleségét.

Amikor utoljára szétszedték a támfalat, a panaszosok felhívták a rendőrőrsöt, és elmondták a rendőrségnek, hogy nemcsak a támfalat tették tönkre, hanem faanyagot is loptak is a panaszosoktól. A rendőrség erre úgy reagált, hogy pakolják a faanyagot jól zárható helyre. Az utolsó támfal helyreállítás során alatt a szomszédok a munkásokra uszították a nagyméretű, kaukázusi juhász kutyájukat. A D. nevű gyerek telefonjával fényképezett, a szomszédasszony pedig azt kiabálta, „vigyorogjál, jól fogsz mutatni a képen”. Mindez a panaszosok telkén történt.

A panaszosok egyszerre kaptak kézhez négy levelet is, amelyben a rendőrség közölte, hogy a megindított ügyeket lezárták.

Az I. r. panaszos feljelentéssel élt amiatt is, hogy a szomszéd a közlekedésre használt közúton többször rárántotta a gépjármű kormányát (volt, amikor a II. r. panaszos, illetve volt, amikor az unokáik, illetve a náluk dolgozó munkások is a gépkocsiban ültek). illetve a panaszosok lányával szemben is veszélyeztető módon lépett fel a szomszéd. A rendőrség azt válaszolta, hogy a kamerafelvételen nem látszik ez a magatartás, de tanúkat ebben az esetben sem hallgattak ki. Ezt követően az I. r. panaszos vett a gépkocsijába egy autós kamerát, amit a szomszéd észrevett és annak hatására szűnt meg a további közúti veszélyeztetésük.

Többször előfordult olyan is, hogy az I. r. panaszos ki vagy beállt az autóval, amikor a szomszéd férfi vagy a fia egy nagy karóval állt, és őt megfenyegette: „kinyírják” őket. A szomszéd azt is közölte, hogy a rendőrök nem fogják bántani őket. Ezzel összefüggésben megjegyezték, hogy az utolsó, a panaszosokat ért támadást követően, a kikerkező rendőrök rendőre F.-nek szólította a szomszéd férfit.

A panaszosok további sérelmei között szerepelt a panasz-kiegészítésben, hogy a szomszédok a postaládájukat rendszeresen kiürítették, levágták a postaládát, az ajánlott szelvényeket össze tépték. Miután az I. r. panaszos a postán panaszt tett, a postai kézbesítő ordított vele a háznál, a szomszédasszony pedig őt biztatta.

b) A panaszosok álláspontja szerint a rendőri intézkedés hiánya vezetett oda, hogy 2017. május 28-án a szomszéd család csoportos támadást intézett feléjük. A panaszukban előadottakat azzal egészítették ki, hogy támadóik ittas állapotban voltak. Ennek bizonyítására a helyszínelést végző rendőrt kérték fel, aki azonban annyit mondott, „Magyarországon mindenkinek joga van inni”. Az I. r. panaszos szomszédja szondázatásra kérte a rendőrt, aki a verekedés előtt 10 perccel érkezett haza egyébként autóval. A rendőr nem hallgatta meg a panaszosokat, nem írta fel a neveket, így szóba sem került a támadás körülménye, és hogy kik vettek részt benne. Az I. r. panaszos arra is kérte a rendőrt, hogy a magánindítványos ügyében folytassák a felsorolást, hogy miket műveltek a támadóik, amire a rendőr úgy reagált, hogy „többet nem tudok írni, mert nem fér ki a lapra, és több papír már nincs nálam”. Ezért T. D. és V. I. neve nem került a „magánindítvány nyilatkozatra”, holott az I. r. panaszos mindent el akart mondani, de a rendőr leállította. A két személy eltűnt, őket ki sem hallgatták. A rendőr a szomszédokat elengedte állatokat etetni, míg a panaszosoknak meg kellett várni, hogy a jegyzőkönyvet felvegye.

A II. r. panaszos a mentőben órákat ült, mert már a mentősök szóltak rá a rendőrről, hogy engedje már őket el a kórházba, mivel vérző és szétszakadt karral ült ott. A rendőrség azt sem vizsgálta, hogy a II. r. panaszosnak milyen eszköztől keletkezett a szakadt sérülése (ami álláspontjuk szerint már nem is könnyű testi sértésnek minősül).

Amikor az I. r. panaszos bement a házukba valamiért, majd később kiment, a szomszéd a saját ingatlanán, a rendőr jelenlétében azt kiabálta: „ügyis megdöglesz te személtáda”. Feltételezik, hogy a szomszédok készültek erre a támadásra, mert a szomszéd férfi és a fiú (*Dávid*) elsétált a panaszosok kapuja előtt, és többször, hangosan mondta: „ez már sok volt, most már biztosan kinyírunk titeket”. Ezt a kijelentést tíz perccel később követte a támadás. A panaszosok álláspontja szerint a támadás közvélemény cselekmény lett volna, nem pedig magánvádas.

c) A panaszosok előadták, hogy állításukat orvosi látellellettel és táppénzes lappal tudják igazolni. Ezt azonban a panaszhoz nem csatolták be.

d) A panaszosok több szabálysértési és büntetőügy számára is hivatkoztak [...].

3) a) A panaszosokat a Sz.-i Rendőrkapitányság Hivatalának r. alezredes kiemelt főelőadója 2017. június 23-án meghallgatta. A II. r. panaszos nyilatkozata érdemi információt nem tartalmazott. Az I. r. panaszos nyilatkozatában foglaltak lényegüket tekintve a Testülethez benyújtott panasz-kiegészítésben foglaltakkal megegyeznek, ezért annak külön ismertetésétől a Testület eltekintett.

b) Tekintettel arra, hogy a panaszosok az ügyfélként történt meghallgatásuk során úgy nyilatkoztak, hogy a Testület eljárását választják, ezért a Sz.-i Rendőrkapitányság vezetője a panaszosok rendőrségen benyújtott panaszja alapján folytatott eljárást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 32. §-a és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (3) bekezdése alapján felfüggesztette.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A rendőrségi dokumentumokból megállapítható, hogy a panaszosokkal szemben a Sz.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály T. Rendőrőrs r. főtörzsőrmestere intézkedett 2017. május 28-án, a helyszínelést pedig a Sz.-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály Helyszínelő és Vizsgálati Alosztály r. főtörzssászlósa folytatta le.

2) A panaszolt rendőri intézkedéssel összefüggésben két eset adatlapot töltöttek ki.

a) 2017. május 28-án 19 óra 26 perckor T. F. tett telefonon bejelentést tett a ... Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint T. településen a szomszédja, az I. r. panaszos a fenti utcában ráhúzta a kormányt a kerékpározó gyermekére, akinek bedagadt a térde. Mentőt nem kért a bejelentő.

A riasztás alapján az indulás időpontja 19 óra 31 perc, a kikerkezése 19 óra 57 perc, a befejezés időpontja 23 óra 44 perc volt.

b) 2017. május 28-án 19 óra 27 perckor az I. r. panaszos tett telefonon bejelentést tett ... Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére arról, hogy őt a szomszédja megtámadta. Mentőre nincs szükség. Rendőri intézkedést kérnek.

A riasztás alapján az indulás időpontja 19 óra 33 perc, a kikerkezése 19 óra 57 perc, a befejezés időpontja 23 óra 44 perc volt. A T. Rendőrőrs r. főtörzsőrmester ment a helyszínre.

3) A panaszosokkal szemben intézkedő r. főtörzsőrmester a rendőri intézkedés napján jelentést készített, amely az alábbi információkat tartalmazza.

2017. május 28-án 19 óra 30 perckor az ügyeletes tiszt azt az utasítást adta a r. főtörzsőrmesternek, hogy vonuljon T. település T utcájába, mivel onnan szomszédi bántalmazásról tettek bejelentést.

A r. főtörzsőrmester a helyszínre vonult, ahol a bejelentő (T. F.) és családja (felesége, valamint közös gyermekük T. D., illetve a bejelentő feleségének apja) – a panaszosok szomszédjai – várta.

A bejelentő a rendőr kérdésére elmondta, hogy mikor az esti órákban hazaérkezett, megtudta, hogy kisfia úgy érkezett haza, hogy a kerékpárjával elesett, a lábát lehorzsolta, vérzett és a kisgyermek elmondása szerint a balesetért a szomszédban lakó, autóval közlekedő I. r. panaszos a hibás.

A gyermek kerékpárral való elesését senki sem látta. A történeteket úgy adta elő a gyermek, hogy kerékpározott hazafelé, amikor észlelte, hogy a háta mögött nagy sebességgel követte a szomszédja (az I. r. panaszos) az autójával. Ekkor gyorsabban kezdett el kerékpározni, az I. r. panaszos a háta mögött közlekedett, nem előzte meg, nem ment neki, de a gyermek annyira megijedt a mögötte gyorsan haladó gépjárműtől, hogy a keze megremegett, és elesett a kerékpárral. Hazament és elmondta otthon a történeteket. Mikor az édesapa, T. F. ezt meghallotta, bedühödött és megindult, hogy számon kérje az I. r. panaszost. Bement a panaszosok kapuján át az udvarra és ordított az I. r. panaszosnak, hogy jöjjön ki.

T. F. elmondása szerint az I. r. panaszos nagyon bedühödött, amikor számon kérte őt és amiért bement a portájára, és nekitámadt oly módon, hogy egy alkalommal ököllel arcon ütötte. Erre válaszul T. F. is ököllel arcon ütötte egy ízben az I. r. panaszost. Az ütésváltás a panaszosok udvarán történt.

T. F.-nek az elmondása alapján és láthatóan sérülése nem keletkezett. Ezt követően utána ment a felesége, és a panaszosok portájáról elhúzta a férjét, hogy ne legyen komolyabb verekedés. Az udvaron tartózkodó II. r. panaszos ekkor hirtelen elkapta a szomszédasszonyt: a hajánál fogva húzta a kaputól befelé az udvar irányába, amikor a nőnek a bal füléből kiszakadt a fülbevalója. A fülcimpája nem szakadt át, csak vérzett. A szomszédasszony pedig belekapaszkodott a II. r. panaszos pólójába, ami elszakadt.

A r. főtörzsőrmester ezt követően meghallgatta a történetekről a panaszosokat is. Az I. r. panaszos elmondta, hogy amikor hazafelé jött, és a T. útra kívánt bekanyarodni, akkor a szomszéd kisgyermek kerékpárral hirtelen elé vágott és hazáig tekert előtte, de az ő elmondása szerint nem látta a gyermeket elesni és ő nem is ment gyorsan mögötte.

A panaszosok a szomszédjaikkal kapcsolatban továbbá úgy mondták el a történetet, hogy amikor belépett T. F. a portára, vitatkozást követően ő ütötte meg először az I. r. panaszost, aki válaszul visszaütött. Elmondásuk szerint a II. r. panaszos nem húzta meg a szomszédasszony haját, csak kitolta a portáról az I. r. panaszossal együtt.

Az I. r. panaszos bal szeme alatt kékes elszíneződés volt látható, a II. r. panaszos bal könyökén a bőr felszakadt, és vérzett.

Az ügyeletes tiszt a helyszínre mentőket és baleseti helyszínelőt küldött. A helyszínre a mentőszolgálat dolgozói 20 óra 24 perckor két mentőautóval érkeztek, és megvizsgálták a szomszéd fiát a lábán lévő sérülése miatt, a szomszédasszonyt a fülén lévő sérülés miatt, az I. r. panaszost a szeme alatti sérülés miatt és a II. r. panaszost a könyökén keletkezett sérülések miatt. A mentősök további vizsgálatok és ellátás végett a fiút és az édesanyját, T.-né az egyik mentőautóval, a II. r. panaszost a másik mentőautóval szállították a kórház sürgősségi osztályára. Az I. r. panaszos nem ment a mentősökkel a sérülése miatt.

A baleseti helyszínelő r. főörzsászlós a mentősök után érkezett a helyszínre és a kerékpáros elesése miatti eseményben megkezdte a munkáját. A helyszínen továbbá magánindítványos nyilatkozatokat töltötte ki, melynek során a szomszédasszony a II. r. panaszos ellen feljelentést kívánt tenni könnyű testi sértés miatt. A II. r. panaszos pedig úgy nyilatkozott, hogy 30 napon belül dönt a szomszédasszonnyal szemben a magánindítvány megtételéről, szintén könnyű testi sértés miatt. Az I. r. panaszos a szomszéd férfi ellen könnyű testi sértés miatt feljelentéssel kívánt élni, illetve ugyanezen nyilatkozaton magánlaksértés elkövetése miatt vele és a feleségével szemben is feljelentéssel kívánt élni.

A helyszínen nem volt a rendőrnél több magánindítványos nyilatkozat, de a szomszéd férfit szóban nyilatkoztatta. Ő az I. r. panaszos ellen könnyű testi sértés miatt nem kívánt feljelentéssel élni.

A rendőr megjegyezte a jelentésében, hogy a szomszédasszony apja az esetet úgy adta elő, mint a panaszosok szomszédjai.

Az intézkedés befejeztével a helyszínen megjelent a panaszosok lánya és unokája. A panaszosok lánya a r. főörzsőrmesterhez lépett, és intézkedést kért, mivel a T. úton sétált a lányával, amikor elmondásuk szerint az út túlsó végén elsétálva az utcán tartózkodó társaság megfenyegette őt. Egy sárga pólós férfi telefonált az utcán, de közben azt mondta neki: „Most beszélek az ukránokkal, elvágatom a torkát apádnak és rátok gyűjtatom a házat. Ki vagy te? Én is a T. családba tartozom.” A panaszosok lánya erre azt válaszolta: „Ne ugassatok, ne fenyegetőzzetek!”

A rendőr az utcán tartózkodó társaságot felkereste. A három személy egybehangzóan elmondta, hogy a panaszosok lánya, amikor a lányával sétált előttük, elkezdett nekik magyarázni és azt mondta: „Felgyűjtom a házatokat”. Erre T. G. azt válaszolta: „Én meg levágatlak mint a lovat”. Erre a panaszosok lánya bemutatott neki és tovább sétáltak.

A r. főörzsőrmester mindkét társaság részére megadta a jogi felvilágosítást, és felhívta a figyelmüket, hogy tartózkodjanak az ilyen fajta cselekedetektől.

A rendőr az esetet jelentette az ügyeletes tisztnek, aki jelentés készítésére adott utasítást.

4) A rendőrség továbbította a Testület részére a panaszolt rendőri intézkedés során kiállított magánindítványos jognyilatkozatokat.

a) A panaszosok szomszédasszonya úgy nyilatkozott, hogy a II. r. panaszossal szemben könnyű testi sértés vétsége miatt magánindítványt terjeszt elő.

b) Az I. r. panaszos úgy nyilatkozott, hogy T. F.-fel szemben könnyű testi sértés vétsége, T. F.-el és feleségével szemben magánlaksértés vétsége miatt magánindítványt terjeszt elő. Az I. r. panaszos a jognyilatkozatot aláírta.

c) A II. r. panaszos úgy nyilatkozott, hogy 30 napon belül fog nyilatkozni arról, hogy a szomszédasszonnyal szemben könnyű testi sértés miatt a I magánindítványt előterjeszti-e. A II. r. panaszos a jognyilatkozatot aláírta.

5) A Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Életvédelmi és Helyszínelő Alosztálya a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. §-ának (2) bekezdése szerinti könnyű testi sértés ismert személy általi elkövetése miatt nyomozást rendelt el 2017. május 30. napján. A rendőrség megküldte a feljelentést a Sz.-i Járásbíróság részére.

6) a) A Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Életvédelmi és Helyszínelő Alosztályának r. főörzsőrmestere 2017. június 1-jén kelt jelentésében előadta, hogy a szomszédasszony feljelentést tett a II. r. panaszos ellen, aki őt 2017. május 28-án a T. utca 22. szám alatti kertes ház belső udvarán előzetes szóváltást követően bántalmazta. A fenti cselekmény során feljelentést tett az I. r. panaszos ellen, aki 2017. május 28-án ugyanott, előzetes szóváltást követően, bántalmazta. A fenti tényállásokat vizsgálva megállapították, hogy az ügy elbírálására a Sz.-i Járásbíróságnak van hatásköre.

b) A Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 2017. június 1-jén az I. r. panaszosnak a szomszédja ellen tett feljelentését határozatával áttette a Sz.-i Járásbíróságnak. A Sz.-i Ügyészség – a panaszosok jogi képviselőjének panasza alapján, mivel az I. r. panaszos könnyű testi sértés mellett magánlaksértés miatt is joghatályos magánindítványt terjesztett elő – a magánlaksértés és az I. r. panaszos sérelmére elkövetett könnyű testi sértés tekintetében a korábbi határozatot hatályon kívül helyezte.

7) A rendőrség továbbította a Testület részére a panaszosok szomszédjának gyermekkorú fia (T. D.) ellen indult szabálysértési eljárás iratait is.

a) A Sz.-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály Helyszínelő és Vizsgálói Alosztályának c. r. főörzsaszászlósa által készített jegyzőkönyv tanúsága szerint 2017. május 28-án 19 órától 22 óra 20 percig folytatott helyszínelést a közlekedési baleset miatt.

b) A Sz.-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály Helyszínelő és Vizsgálói Alosztályának c. r. főörzsaszászlósa 2017. május 29-én 2 óra 36 perctől jelentést készített személyi sérüléssel közlekedési balesetről.

A jelentés szerint a rendőr a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy gyermek az általa hajtott és tulajdonát képező mountainbike kerékpárján ülve közlekedett T. település lakott területén belül a T. úton, a B. irányából egyenesen lakása, a T. út 24. szám irányába, az út menet iránya szerinti bal oldalán. Haladása során, vele azonos irányból, mögötte néhány méterrel lemaradva közlekedett az I. r. panaszos az általa vezetett és tulajdonát képező személygépkocsival. A gyermek a haladása közben észlelte a mögötte, vele azonos irányba haladó személygépkocsit, ki akart előle tért, melynek során a T. út 1. szám előtti útszakaszra érve, az úttestről az 1. szám irányába balra irányba lehaladt az úttestről, felhajtott az utcában a

páratlan oldalon kiépített gyalogúira, ahol a kerékpárral elesett és jobb térdén horzsolásos sérülést szenvedett. A baleset során a két jármű nem ütközött egymással. Az I. r. panaszos a baleset során járművével tovább haladt, miközben a gyermek a gyalogúton maga állt fel, majd kerékpárját hazatolta. A baleset során a gyermek szenvedett személyi sérülést, valamint a kerékpárban anyagi kár keletkezett.

A helyszínre a Tevékenységirányítási Központ (a továbbiakban: TIK) utasítására kb. 20 óra 15 perckor indult el a rendőr, mivel bejelentés érkezett, hogy egy 9 éves kisgyermek kerékpárral elesett és megsérült. A megadott címre 20 óra 39 perckor érkezett meg, ahol már a r. főörzsrőrmester egyéb bejelentés miatt intézkedett, és kint volt az Országos Mentőszolgálat részéről két esetkocsi, valamint a T. út 22. és 24. szám alatt lakó személyek. Az elvégzett adatgyűjtés során a gyermek édesanyja jelenlétében beszélt a c. r. főörzszászlós vele, aki éppen ellátás alatt volt az egyik mentőkocsiban, és a fent leírtakat adta elő.

A rendőr ezt követően beszélt az I. r. panaszossal, akivel szemben alkoholtesztet alkalmazott (az negatív értéket mutatott). Az Országos Mentőszolgálat munkatársainak tájékoztatása alapján a gyermek könnyű sérülést szenvedett (jobb térd horzsolásos sérülése). Az elvégzett adatgyűjtés során a rendőr megállapította, hogy a helyszín a T. út 1. előtti útszakaszon található, amit mindkét fél elhagyott. Ezek után – mivel a balesettel kapcsolatban bűncselekményre utaló egyéb adat, körülmény nem merült fel – a rendőr a helyszínt, az édesanyja jelenlétében, a gyermek kerékpáros megmutatása alapján szabálysértési szemle keretében, helyszínvázlattal és fényképfelvételekkel megváltozott állapotában rögzítette. A sérült kerékpárost kb. 21 órakor beszállították a kórházba, további ellátása végett édesanyjával együtt. A két járművet a rendőr azok telephelyén tekintette meg. A helyszínnél tanúkatatást végzett, melynek során beszélt az 1. szám alatti és a 2. szám alatti lakóval, akik azonban érdemleges információval nem tudtak szolgálni. A rendőr megállapította továbbá, hogy a helyszín közelében térfogyelő illetve biztonsági kamera nincs.

A rendőr az I. r. panaszost a helyszínen hallgatta meg, intézkedett a járművében lévő menetörzszítő kamera micro SD kártyájának visszatartására, mivel a helyszínen nem volt eszköz az azzal készített felvétel visszanezésére. A baleset során anyagi kár csak a kerékpárban keletkezett, melynek nagysága megállapítás alatt állt. Az I. r. panaszost és járművét az EDR rendszerben ellenőrizte (negatív eredménnyel). A rendőr a gyermekkorút a balesetre vonatkozólag írásban meghallgatni nem tudta, mert mire arra sor került volna, szülei lefektették – bár a rendőr jelezte a szüleinek még a gyermek kórházba történő beszállítása előtt, hogy írásban történő meghallgatása szükséges. Továbbá megállapította a rendőr azt is, hogy a gyermek az elesése során nyilvánvaló, jól látható sérülést nem szenvedett, valamint a járművel az I. r. panaszos már túlhaladt a kerékpáron, mikor az a járművel elesett.

c) A Sz.-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály Helyszínelő és Vizsgálati Alosztályának c. r. főörzszászlósa szabálysértési feljelentést tett a gyermek ellen, az általa elkövetett, a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 25. §-ának (1) és (2) bekezdésébe ütköző, és a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 224. §-a szerint minősülő szabálysértés (közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése) miatt.

A feljelentés további része az Állásfoglalás 7) a) pontjában ismertetett jelentésben rögzítettekkel azonosan tartalmazza az eset leírását.

d) A helyszínelést végző rendőr az arról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint 2017. május 28-án 22 óra 8 perc és 22 óra 20 perc között meghallgatta az I. r. panaszost.

Az I. r. panaszos elmondta, hogy személygépkocsijával ment haza, a kocsiban vele volt a II. r. panaszos is. Elérték a B. utat, amikor a gyermek kivágódott eléjük a biciklijével. Az I. r. panaszosnak fékeznie kellett, hogy ne üsse el. Elkezdett gyorsan hajtani irányba a baloldalon, a panaszosok előtt kacsázva. Egyszer csak azt látta az I. r. panaszos, hogy elkapja a kormányt balra és bement a fehér mészköves háznál a járdára. Nem látta, hogy elesett, ezért haladt tovább, kb. fél úton járt, mikor a belső tükörből visszatekintve látta, hogy a fiú gyalogol az úton. Semmi nem utalt rá hogy megsérült. Miután hazaért az I. r. panaszos, beállt a kocsival, bezárta a kaput, lelakatolta, és éppen a kutyákat etette, akkor jött a kisfiú testvére és beszólt a kapun, hogy „most nagyon rábasztál”. Az I. r. panaszos megkérdezte, mi a baj, azonban nem mondott semmit, csak megismételte az elmondottakat, majd elment. Az I. r. panaszos műszaki hibára nem hivatkozott, és nem érezte magát felelősnek a balesetért.

e) A rendőrség továbbította a gyerekkorú személy ellen indult szabálysértése miatt tartott helyszíni szemle alkalmával készített fényképmelléleteket, aminek ismertetésétől a Testület eltekintett, tekintettel arra, hogy panaszügy szempontjából az nem bír jelentőséggel.

f) A Sz.-i Rendőrkapitányság mint szabálysértési hatóság 2017. június 6-án kelt szabálysértési határozatával a KRESZ 25. §-ának (1) bekezdésébe és 5. §-ának (1) bekezdés c) pontjába ütköző, és a Szabs. tv. 224. §-a szerinti minősülő szabálysértés miatt tett feljelentést elutasította, mivel a gyermek büntethetőséget kizáró ok alapján nem büntethető.

8) A rendőrség továbbította a Testület részére a panaszolt rendőri intézkedést megelőző rendőrségi dokumentumokat, amelyekből megállapítható, hogy a panaszosok és a szomszédjaik között hosszabb ideje, és folyamatosan van nézeteltérés, illetve több feljelentést tettek a panaszosok velük szemben.

a) 2016 novemberében az I. r. panaszos feljelentést tett a Btk. 222. §-ának (2) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő zaklatás vétsége miatt. Állítása szerint a vele haragos viszonyban levő szomszédja 2016. november 9-étől 6-6 alkalommal felé olyan kijelentéseket tett, amelyek az életének, testi épségének veszélyeztetésére irányultak, illetve a férfi a két település közötti útszakaszon gépkocsijával a haladása során veszélyeztette. Továbbá ismeretlen tettes a fa kerítését megrongálta.

A Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya zaklatás vétségének gyanúja miatt folytatott nyomozást 2017. január 19. napján megszüntette, és az iratok egy példányát az I. r. panaszos tanúvallomásában említett, közúti veszélyeztetés gyanúját felvető közlekedési magatartás vizsgálata céljából. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló iratok olyan konkrét elkövetési magatartást, konkrét helyszínt és időpontot nem tartalmaztak, amelyek a nyomozás megindítását megalapozták volna, ezért az ügyben 2017. február 15-én feljelentés kiegészítését rendelték el, és annak keretében meghallgatták az I. r. panaszost és szomszédját is. Az I. r. panaszos a szomszédja által az ő irányába tanúsított, rá nézve veszélyesnek értékelt közlekedési magatartások vonatkozásában, konkrét pontos helyeket, időpontokat megjelölni nem tudott; az elkövetési magatartás vonatkozásában sem tudott olyan körülményt, közlekedési helyzetet felvázolni, amely a közúti veszélyeztetés tényállási elemeit kimeríti, így alkalmas lenne a közúti veszélyeztetés büntetnének megállapítására.

A II. r. panaszos 2017. február 27-én kelt feljelentésében konkrét veszélyeztetési cselekményt írt le: február 24-én 12 órakor egy üzemanyagtöltő állomás melletti útszakaszon közlekedtek az I. r. panaszossal, személygépkocsival T. település irányába, amikor velük szemben közlekedett a szomszédjuk személygépkocsival, és feléjük fenyegetően integetett; és a kormányt a gépkocsijukra rántotta annyira, hogy az I. r. panaszosnak félre kellett állnia. A feljelentés nyomán ellenőrizte a rendőrség az üzemanyagtöltő állomás kamerájának, valamint az onnan T. település irányába levő térfigyelő kamera felvételét. Az előbbin a feljelentés tárgyát képező közlekedési esemény nem látható. (12 óra 5 perckor tűnik fel a panaszosok gépkocsija, és 29 másodperccel később a vele szemből érkezett a szomszéd személygépkocsija. Az utóbb említett kamera felvételén kb. egy perccel később látható először a szomszéd által vezetett személygépkocsi, majd 28 másodperccel később tűnik fel a panaszosok gépkocsija. Fenti adatok alapján megállapították, hogy a gépkocsik találkozása nem az üzemanyagtöltő állomás, hanem az üzemanyagtöltő állomás és a közterületi kamera közötti útszakaszon történhetett. Az I. r. panaszos által vezetett gépkocsi előtt mindkét felvételen látható egy sötét színű. ... típusú személygépkocsi, amely mindkét felvételen (a két, szóban forgó gépkocsi állítólagos találkozása előtti és utáni) ugyanolyan távolságban közlekedik az I. r. panaszos által vezetett gépkocsi előtt. Tekintettel arra, hogy a két jármű között a követési távolság a két rögzítési pont között nem változott, azt a megállapítást tették, hogy a feljelentésben említett közlekedési esemény a feljelentésben az ott leírt módon nem történhetett meg, mivel az a két jármű közötti távolság növekedését eredményezte volna.

A szomszéd férfit is meghallgatta a rendőrség, aki tagadta a feljelentésben foglalt közlekedési magatartások elkövetését. Elmondta, hogy évek óta haragos viszonyban áll a panaszosokkal, azonban a közúti közlekedése során az I. r. panaszosra villogni nem szokott, olyan közlekedési manővert sem hajt végre, amivel balesetveszélyes helyzetet teremtene, járművét nem kormányozta felé, nem szorítja le az útról, csak inteni szokott felé, de azt sem fenyegetőleg. A nyomozó hatóság a beszerzett adatok alapján a feljelenések tárgyát képező közlekedési bűncselekmény gyanúját megállapítani nem tudta.

b) A fa kerítés megrongálása miatt szabálysértési eljárás indult a Sz.-i Rendőrkapitányságon, amely a panasz benyújtásának időpontjában még folyamatban volt.

A tulajdon elleni szabálysértés tárgyában az I. r. panaszos a 2017. április 21. napján tartott tanúkihallgatása során elmondta, hogy 2017. február 21-én 19 óra és február 22-én 8 óra 15 perc közötti időben történt a rongálás (kára 20.000 forint), és korábban 5 alkalommal történt rongálás (az okozott kár 100. 186 forint volt).

9) A Sz.-i Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele az Állásfoglalás II. rész 2)-8) pontjaiban ismertettekhez képest az alábbi többlet információt tartalmazza.

a) 2017. május 28-án 16 órától 24 óráig a T. Rendőrőrs r. főtörzsőrmester körzeti megbízottja látott el szolgálatot, és foganatosított intézkedést az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése alapján.

b) Tekintettel arra, hogy a cselekmény helyszínén térfigyelő kamera nem üzemel, közterületi kamera felvétel nem áll rendelkezésre.

c) A rendőri intézkedés alapját T. F. telefonon, 2017. május 28-án 19 óra 26 perckor tett bejelentése, valamint az I. r. panaszos telefonon, 19 óra 27 perckor tett bejelentése képezte.

A helyszíni rendőri intézkedés, a panaszosok meghallgatása során a helyszínre érkezett a lányuk az unokával. A panaszosok lánya odalépett az intézkedő rendőrhöz és rendőri intézkedést kért, mivel a helyszínen megközelítése során a T. út 8. szám előtti útszakaszon elhaladva az utcán tartózkodó társaság megfenyegette őt.

d) A helyszínre érve a T. út 24. szám alatt lakó T. F., a felesége, a gyermekük, T. D., valamint a nő édesapja a rendőrautót észlelve kijött az utcára. Az intézkedés során a r. főtörzsőrmester a meghallgatásokat szóban elvégezte, illetve észlelte a sérüléseket: a panaszosok szomszédasszonyának füle véres, elmondása szerint a füléből a fülbevalója kiszakadt, mialatt a hajánál fogva a II. r. panaszos rángatta. A gyermek lábán horzsolásos sérülés volt látható. A szomszéd férfin látható sérülés nem volt, elmondása szerint a bántalmazás során sérülést nem szenvedett.

Ezt követően a rendőr a panaszosok ingatlana elé, ahonnan csak a többszöri hangjelzés, felszólítás után jött ki az ott lakó I. és II. r. panaszos, akiknek szóbeli meghallgatása szintén megtörtént, és a rendőr látta, hogy az I. r. panaszos bal szeme alatti részén a kékes elszíneződést, illetve a II. r. panaszos bal könyökén a bőr fel szakadását, ami vérzett.

A r. főtörzsőrmester a helyszínen megállapítottakat EDR rádión jelentette a ...Megyei Rendőr-főkapitányság TIK irányába, majd mentőt és baleseti helyszínelőt kért a helyszínre.

A helyszínen egyik bejelentő sem kért orvosi ellátást, azonban a körzeti megbízott az intézkedés során észlelt sérülések alapján gondoskodott a mentőszolgálat helyszínre hívásáról. A sérültek ellátására két mentőápoló érkezett két mentőautóval 20 óra 24 perckor a helyszínre. A további nézeteltérések elkerülése végett a két család sérültjeit az Országos Mentőszolgálat külön szállította be a kórház sürgősségi és traumatológiai osztályára a további vizsgálatok elvégzése érdekében. Az I. r. panaszos a további orvosi ellátásról lemondott a mentősök részére, és elmondta, hogy majd a mentőautó után fog bemenni a kórházba, hogy feleségét hazaszállítsa.

Mivel súlyosabb sérülés nem valósult meg, ezért a rendőrség részéről nem volt kötelező a láttelelet beszerzése. Az intézkedő rendőr szóban tájékoztatta a sérülteket, hogy a sérüléseikkel kapcsolatban a látteleleteket az ellátás során tudják beszerezni a kórházban.

Tekintettel arra, hogy a cselekmény során könnyű testi sértések, magánlaksértések valósultak meg, ezért a helyszínen a rendőr a feleket magánindítvány előterjesztésére vonatkozóan nyilatkozatta, és az erről szóló nyilatkozatokat jelentéséhez csatolta.

A közlekedési esemény tisztázása érdekében a TIK ügyeletes a c. r. főtörzsszázlós helyszínelőt irányította a helyszínre.

e) A közlekedési esemény kapcsán a Sz.-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztálya vizsgálatot folytat, illetve a Btk. 221. §-ának (2) bekezdésébe ütköző és a d) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett magánlaksértés büntette vonatkozásában a Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya büntetőeljárást folytat.

A helyszínen bűnügyi szemlét nem fogantatosítottak, a helyszínelő rendőr a közlekedési eseménnyel kapcsolatban fényképfelvételeket készített, valamint megállapította, hogy az I. r.

panaszos gépjárművében videokamera van, amely felvételének biztosítására az abban lévő mikro SD memória kártya visszatartásáról intézkedett.

f) Az intézkedés során verbális kommunikáció nem történt a felek között, mivel a két család tagjait a r. főörzsőrmester külön-külön hallgatta meg, valamint a mentők által elvégzett elsősegélynyújtás is elkülönítve zajlott.

III.

A panaszosok beadványukban és annak kiegészítésében több, büntetőeljárás, illetve szabálysértési eljárás körébe tartozó kérdést sérelmeztek: a feljelentéseikkel nem foglalkozott a nyomozó hatóság, a panaszosok által megjelölt tanúk „nem tanúk”, a rendőrség „eltusolja” az ügyeket.

A Testület a panasz ezen részeivel összefüggésben utal a hatáskörét megállapító, az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésére. Eszerint: az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el. Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, azok közül is csak azok, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján ugyanakkor kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

1) A Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) IX. Fejezete tartalmazza a nyomozásra vonatkozó alapvető rendelkezéseket. A Be. 170. §-ának (1) bekezdése szerint a nyomozás az ügyésznek vagy a nyomozó hatóságnak hivatali hatáskörében, valamint a nyomozó hatóság tagjának hivatali minőségében tudomására jutott adatok alapján vagy feljelentésre indul meg, míg a (2) bekezdés szerint a nyomozást az ügyész vagy a nyomozó hatóság rendeli el, és erről feljegyzést készít. Ugyanezen törvény hely (3) bekezdése alapján a nyomozás elrendeléséről a feljelentés megérkezésétől számított három napon belül kell határozni, feltéve, ha a feljelentést nem utasítják el, vagy a feljelentés kiegészítésére [Be. 172/A. §] nincs szükség. Ezen túlmenően továbbá a Btk. 31. §-a, illetve a

Be. 173. §-a alapján az ún. magánindítványra üldözendő bűncselekmény miatt csak a jogosult feljelentése alapján indítható büntetőeljárás.

A Testület a rendelkezésére bocsátott rendőrségi iratok, valamint a panaszosok által is hivatkozott számos ügyszám alapján arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrség foglalkozik a panaszosok bejelentéseivel, feljelentéseivel (azokban nyomozati / szabálysértési eljárási cselekményeket foganatosít). A Testület utal arra, hogy a Be. 196. §-ának (1) bekezdése szerint a nyomozó hatóság (illetve az ügyész) intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása miatt az, akinek a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

2) A Be. 51. §-ának (2) bekezdése sorolja fel a sértett jogait, így a törvény hely b) pontja szerint a sértett jogosult arra, hogy az eljárás bármely szakaszában indítványokat tegyen. ennek körébe tartozik a bizonyítási indítvány (így annak indítványozása is, hogy a hatóság egyes személyeket tanúként hallgasson ki).

A Be. 78. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a büntetőeljárásban szabadon felhasználható a törvényben meghatározott minden bizonyítási eszköz, és szabadon alkalmazható minden bizonyítási eljárás. A törvény azonban elrendelheti egyes bizonyítási eszközök igénybevételeét. Ez azt jelenti, hogy a bűnügyi hatóság – szűk kivételtől eltekintve, amikor is kötelező egyes bizonyítási eszköz igénybevétele – szabadon dönt arról, hogy milyen bizonyítást rendel el. Ugyanezen törvény hely (3) bekezdése alapján továbbá a bíróság és az ügyész a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

3) A panaszosok azon megfogalmazása, miszerint a rendőrség „eltusolja” az ügyeket, arra enged következtetni, hogy úgy érzik: a rendőrség elfogult az ügyekben. Ennek tekintetében is a Be. rendelkezéseire hívja fel a Testület a panaszosok figyelmét.

A Be. IV. Fejezetében, a nyomozó hatóságra vonatkozó rendelkezések között található a kizárásra vonatkozó szabályok. A Be. 38. §-ának (1) bekezdés d) pontja szerint a büntetőügyben a nyomozó hatóság tagjaként nem járhat el, akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható; míg a (4) bekezdés szerint nem járhat el az ügyben az a nyomozó hatóság, amelynek vezetőjével szemben a 38. § (1) bekezdésében szabályozott kizárási ok merül fel.

A Testület – hatáskörének hiányára figyelemmel – nem vizsgálhatta érdemben a fentebb említett, a büntetőeljárásra tartozó kérdéseket.

IV.

A panaszosok sérelmezték, hogy a 2017. május 28-án velük szembeni támadások során a rendőr „nem indított eljárást”, nem készítettett látletet egyikük sérüléséről sem.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosoknak a

Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a panaszolt esetben.

A panaszbeadvány szerint a panaszosokat saját ingatlanukon belül megtámadták (verekedés alakult ki).

A rendőrségi dokumentumok alapján megállapítható, hogy két telefonos bejelentés történt. Az egyik szerint a panaszosok szomszédja közölte, hogy az I. r. panaszos ráhúzta a kormányt a kerékpározó gyermekére, akinek bedagadt a térde. A másik bejelentést az I. r. panaszos tette telefonon és kért rendőri segítséget, mert őket a szomszédok megtámadták.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1. pontja értelmében a rendőrség a Magyarország Alaptörvényében (a továbbiakban: Alaptörvény), az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. Ezzel kötelezettséggel szoros összefüggésben az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – engedelmességgel, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a továbbá úgy rendelkezik, hogy a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A telefonos bejelentésekben megjelöltekre a Testület álláspontja szerint további jogszabályi rendelkezések hívhatóak fel.

A Btk. 234. §-ának (1) bekezdése szerint közúti veszélyeztetést követ el az, aki a közúti közlekedés szabályainak megszegésével közúton vagy közforgalom előtt el nem zárt magánúton más vagy mások életét vagy testi épségét közvetlen veszélynek teszi ki. A Btk. 164. §-ának (1) bekezdése szerint az, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. A törvényhely (2) bekezdése szerint ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség

nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétségét valósítja meg, amely esetén – a törvényhely (10) bekezdése alapján – a bűncselekmény csak magánindítványra büntethető.

A Szabs. tv. 166. §-ának (1) bekezdése szerint a magánlaksértés szabálysértési alakzatát követi el az – egyebek mellett –, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtevéstéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki más akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen, szabálysértést követ el. A garázdaság szabálysértését valósítja meg a Szabs. tv. 170. §-a szerint az, aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen. A Btk. 221. §-ának (3) bekezdése szerint magánlaksértés bűncselekménye valósul meg abban az esetben, ha az elkövető más megakadályoz abban, hogy lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen – attól függően vétség, vagy büntett, hogy az (1) bekezdés szerinti erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével történik, avagy éjjel, fegyveresen, felfegyverkezve vagy csoportosan.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési / bűnügyi hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Erre a kérdésre Testület egyértelmű igennel felelt, mivel a telefonos bejelentésben foglalt felvethették a fent hivatkozott szabálysértés vagy bűncselekmények gyanúját. **A Testület megítélése szerint a panaszosok szomszédjától, illetve az I. r. panaszostól származó telefonos bejelentés, illetve segélykérés bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület megállapítása szerint az intézkedés kezdeményezésével nem sérült az I. és a II. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

2) A panaszosok sérelmezték, hogy „nem indított eljárást” a helyszínrre kitérő rendőr, illetve nem készítetett velük látletet.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének 1. mondata kimondja: a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási és felvilágosítás-adási kötelezettségét: a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható (az ultima ratio elve alapján), vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. (A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.)

A Testület álláspontja szerint jelen esetben a helyszínre kiérkező rendőr feladata jelen esetben az volt, hogy meggyőződjön a bejelentésben foglaltak megalapozottságáról, azt követően a lehetőségekhez mérten adatgyűjtést végezzen (meghallgatásokkal, a sérülések megtekintésével), a tényállást tisztázza, illetve a panaszosoknak és a bejelentőnek a szükséges tájékoztatást megadja. Utóbbi körében arról kell felvilágosítást adni, hogy a magánlaksértés (szabálysértési, illetve vétségi alakzata, illetve a könnyű testi sértés vétsége) magánindítványra üldözendő bűncselekmény.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület az alábbi megállapításokat tette. A rendőr helyesen járt el akkor, amikor meghallgatta a bejelentőt (a panaszosok szomszédját) és családtagjait, azt követően pedig a panaszosokat. A Sz.-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály Helyszínelő és Vizsgálati Alosztályának helyszínelést végző c. r. főörzsászlósa továbbá tanúkutatást végzett, annak körében a közlekedési baleset közelében lakó két utcabeli személyt is meghallgatott. A r. főörzsőrmester körzeti megbízott továbbá mentőt és baleseti helyszínelőt kért a helyszínre.

Az Országos Mentőszolgálattól két mentőkocsival érkeztek, a mentőápolók a sérülteket megvizsgálták, és három személyt elszállítottak (az I. r. panaszost saját kérésére nem). A Testület elfogadta a rendőrség állítását, miszerint egyrészt súlyosabb sérülés nem valósult meg, ezért a rendőrség részéről nem volt kötelező a láttelelet beszerzése. Másrészt az intézkedő rendőr szóban tájékoztatta a sérülteket, hogy a sérüléseikkel kapcsolatban a látteleleteket az ellátás során tudják beszerezni a kórházban. A r. főörzsőrmester továbbá felhívta az érintettek figyelmét arra, hogy magánindítványt előterjeszhetnek, illetve a helyszínen ki is töltötték az arra vonatkozó jognyilatkozatokat. A Testület szerint, tekintettel a sérülések jellegére, a (joghatályos magánindítvány előterjesztése esetén) az egészségügyi intézmény által kiállított ambuláns lap megfelelő bizonyítási eszközként szolgál a büntetőeljárásban.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség megfelelően eleget tett az Rtv. 24. §-a szerinti felvilágosítás-adási kötelezettségének, ezért az I. r. és a II. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjoga nem sérült.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a konkrét ügyben a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amellyel nem sérült a panaszosok tisztességes eljáráshoz való joga. A rendelkezésre áll bizonyítékok alapján továbbá úgy ítélte meg, hogy a rendőrség megfelelő segítséget nyújtott a panaszosoknak, amely szintén nem sértette a tisztességes eljáráshoz való jogukat.

A fentiek miatt a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2018. május 17.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET